

ZAVOD NEVA, Zavod za razvoj otrok in mladostnikov

TABOR SAMOSTOJNOSTI IN POVEZANOSTI

Namen in cilj tabora

Namen naših taborov je razvijanje prirojene težnje po odnosih, po povezovanju in hkrati po samostojnosti, po samoti in hkrati vključenosti v skupino. Otroci naj bi se učili o skupinskih pravilih in normah, ki omogočajo ustvarjalno sožitje. Razvijali naj bi svoje sposobnosti, vire, kompetence, frustracijsko toleranco, čustveno in hkrati socialno inteligenco z občutkom družbene odgovornosti. Tabora se bo udeležilo okoli **30 otrok in mladostnikov**.

O organizatorjih

Vodstveni strokovni tim tudi letos sestavljajo razni strokovnjaki, psihoterapevti, socialni delavci, psihologi in psihiatri ter seveda naravoljubci. Med prostovoljci prevladujejo študenti/ke psihoterapije in psihologije SFU Ljubljana, k sodelovanju pa smo povabili tudi študente Fakultete za Socialno delo Univerze v Ljubljani.

Ljubljanska podružnica Univerze Sigmunda Freuda (**SFU Ljubljana**) ponuja programe izobraževanja iz psihoterapije otrok in mladostnikov in ambulantno psihoterapevtsko, psihološko, psihiatrično in socialnodelavsko pomoč za otroke, mladostnike in njihove starše.

Vizija **Zavoda Neva** je pomagati otrokom, mladostnikom in družinam, ki so se znašli v različnih življenjskih situacijah v obliki individualne in skupinske psihoterapije, programa za spodbujanje čustvene inteligence otrok in mladostnikov, delavnic in seminarjev za učitelje, starše in otroke/mladostnike. Pod okriljem Zavoda Neva so sedem let potekali poletni tabori za otroke in mladostnike.

Struktura in program tabora

Strukturo in program tabora se skrbno pripravlja skozi več mesecev pred začetkom tabora. S pomočjo bogatega strukturiranega programa otrokom lažje zagotovimo varno izkušnjo sobivanja na taboru.

Dan na taboru se začne ob šestih zjutraj s sestankom za prostovoljce, kjer poročajo o dogajanju v taboru v večernih urah prejšnjega dne in ponoči. Osvetlujejo medosebno dinamiko s posameznimi otroci in dogajanje med otroki ter se pripravijo na naloge tekočega dne. Sledi bujenje otrok, jutranja telovadba, umivanje, zajtrk, pospravljanje in ocenjevanje šotorov ter zbor, ko se zbere v krogu cela taborna skupnost. Vodje malih skupin poročajo o načrtovanem programu dela v malih skupinah, ki se bo odvijalo dopoldan. Prav tako lahko vsak član taborne skupnosti podeli, kar se mu zdi pomembno. Zbor se zaključi z dviganjem zastave in petjem taborne himne.

Nato male skupine – vodi, ki so sestavljeni iz otrok in prostovoljcev, odidejo v vodov kotiček – prostor v gozdu, ki si ga skupina uredil kot svoj prostor. V vodovem kotičku se lahko igrajo, pogovarjajo, rišejo, pripravljajo točke za nastop ob kresu ipd, ob tem pa se med njimi tke odnosna mreža. Dvakrat v času tabora osvetlujejo medosebne odnose v mali skupini kot tudi v timu prostovoljcev s sociogrami. Vodniki in njihovi pomočniki posebno pozornost namenjajo skupinski dinamiki svojega voda, tako da lahko otroci uveljavljajo svoje ideje, predloge, pobude za delo v vodu. Vodi imajo možnost predstavitve svojega dela na zborih celotne taborne skupnosti pa tudi na velikih kresovih in skupnih družabnih večerih. Vsak dan se določi t. i. »dežurni vod«, ki pomaga v kuhinji in vseh drugih opravilih, ki so pomembni za vzdrževanje tabornega reda in strukture (npr. pobiranje smeti, čiščenje skupnih prostorov, nabiranje drv za taborni ogenj itn.).

Po zaključenem delu v vodovih kotičkih sledi kosilo in po kosilu sestanek prostovoljcev, kjer osvetlujejo dopoldansko dogajanje v malih skupinah, odnose med sovodji. Otroci imajo medtem počitek, dežurni prostovoljci pa spremljajo dogajanje med njimi. Vodje tabora ali supervizorji lahko pripravijo tematski sestanek in pogovor o popoldanskih aktivnostih ali posebnih projektih. Po sestanku prostovoljcev potekajo različne delavnice: športna, dramska, plesna, glasbena, novinarska, likovna, fotografska, kuharska, masažna, ipd., kjer se spodbuja ustvarjalnost. Pred večerjo se še enkrat sestane taborna skupnost, kjer prostovoljci skupaj z otroki poročajo o dopoldanskih in popoldanskih aktivnostih. Tudi večerni zbor se zaključi s petjem himne, medtem ko se

spušča zastava. Po večerji so na vrsti socialne igrice in druge dejavnosti okrog tabornega ognja.

Pomemben del tabornega programa oz. strukture je uspavanje, ko prostovoljci poskrbijo za otroke tako, da jim berejo pravljice, se pogovarjajo, jih masirajo. Večina prostovoljcev tudi spi skupaj v šotoru z otroki in mladostniki. Mir v taboru je odrejen od desete ure zvečer do sedmih zjutraj. Ponoči prostovoljci izmenično stražijo ob tabornem ognju ter s tem zagotovijo mir, varnost in pomoč v nočnih urah.

V prvih dneh tabora je poudarek na spletnju socialne mreže, zato je program kljub jasni dnevni strukturi manj natrpan. Vodje prostovoljce bolj izrazito spodbujajo k budnemu spremljanju otrok, k iskanju bolj pristnih stikov z njimi in k razvijanju iniciativ, ki jih dajo otroci sami. Pomembna faza v razvoju taborne skupnosti je, ko se po okoli dveh dneh poveča konfliktnost, nemir in nestrpnost otrok, ko začnejo preizkušati meje, prostovoljci pa začutijo utrujenost, ki je pogosto povezana z nemočjo ob raznih oblikah kaotičnega dogajanja, ko otroci poskušajo z raznimi oblikami »soliranja«. V tej fazi je npr. med drugim pomembna organizacija rokoborb, katerih cilj je konstruktivno preokvirjanje borbenosti in organizacija iger brez meja, kjer se destruktivni potencial otrok prevesi v konstruktivno tekmovalnost in sodelovanje. V nadaljevanju tabora sledijo tudi večji projekti, ki vključujejo celotno taborno skupnost, npr. priprave velikih kresov z nastopi malih skupin in posameznikov (dvakrat v času tabora), indijanski dan, izlet, orientacijski pohod, dan ljubezni, bivakiranje idr. Organiziranje teh projektov temelji na izkušnjah terapevtskega skupinskega dela, kjer je glavni cilj pomoč skupini, da sodeluje na določenem projektu, ob tem pa se odigravajo različne intrapsihične in medosebne nezavedne teme. V interakcijah tu in zdaj imajo prostovoljci možnost, da otroku neposredno pomagajo do nove izkušnje sebe in drugega.

Model dela na taboru

Glavni teoretični model za organizacijo, razumevanje in izvedbo taborov taboru je sistemski model, ki spodbuja povezovanje posameznika in skupnosti, intrapsihičnega in medosebnega, samostojnosti in povezanosti. Temeljna metoda pa je skupinsko delo s ciljem oblikovanja skupnosti s terapevtskimi učinki, ki omogočajo osebno rast in v primeru duševnih motenj tudi izboljšanje simptomatike. Hkrati se za otroke s posebnimi potrebami oblikujejo individualni načrti pomoči. Ključnega pomena je, da se med otroki oziroma mladostniki in prostovoljnimi sodelavci najprej in čimprej razvije občutek varnosti in zaupanja, ki omogoči drugačen, kvalitativno nov prostor za čustveno in socialno učenje otrok in prostovoljnih sodelavcev. S tem naj bi se obogatila tudi slika (zemljevid) sveta, ki otrokom služi za orientacijo v vsakdanjem življenju. Otroci naj bi se učili prepoznavati tudi svoje omejitve ter izražati svoje potrebe po sodelovanju in pomoči drugih ljudi (vrstnikov in odraslih).

Vodstveni in strokovni tim tabora

Strokovni vodja tabora: Irena Kuntarič Žibert (diplomantka psihoterapevtske znanosti in specializantka psihoterapije otrok in mladostnikov, vodja Zavoda NEVA)

Starešina tabora: Aljoša Jarc (študent psihoterapevtske znanosti)

Taborovodja: Mateja Lozar (študentka psihoterapevtske znanosti)

Mentorji vodnikov in prostovoljnih sodelavcev: mag. Miran Možina (psihiater in psihoterapevt), Bernarda Konjar (socialna delavka in psihoterapevtka), Mojca Lorbek (psihologinja in psihoterapevtka), doc. dr. Bernard Stritih (psiholog, sistemski psihoterapevt), Mojca Novinec Babič (pedagoginja), dr. Marino Kačič (socialni delavec in psihoterapevt)

Supervizorji: mag. Irena Valdes (likovna terapevtka in supervizorka), mag. Miran Možina (psihiater in psihoterapevt), Bernarda Konjar (socialna delavka in psihoterapevtka)

EKIPA Tabora samostojnosti in povezanosti 2024